

Krigen. Jeg maa deroverfor kort minde om, at det var de konservative Førere, der under Krigen advarede imod at skifte Heste midt i Vadestedet. Det ærede Medlem ankede over, at Valgloven var forelagt for sent. Det ærede Medlem maa vide, at det, der skete ved Krigens Afslutning, var, at Grundlovssagen maatte komme samtidig med Valglovssagen, hvad man ikke kunde vide i 1918. Grundlovsforslaget gav ogsaa en Mulighed for at komme frem ad den bestaaende Vej med Bevarelse af Enkeltmandskredse som Valgkredse, hvis Venstre havde været villigt til at gaa med. Man kunde ikke godt forelægge det, før det blev forelagt. Det ærede Medlem talte om, at Valget skulde vi have haft, saa snart Krigen var forbi, som om det var noget, der laa i en langt borteliggende Fortid, men Freden blev først sluttet den 10. Januar i Aar, hvis man overhovedet kan tale om, at der endnu er rigtig Fred her i Europa.

Saa kom det ærede Medlem fra Ringkøbing ind paa det sønderjydske Spørgsmaal. Nu, da man udtrykkelig fra konservativ Side og fra Venstres Side har sagt, at dette Valg skulde vi have straks, for at vi kunde faa en Rigsdag, en Regering, der kunde føre den sønderjydske Sag til Ende, har jeg spurgt efter Klarhed fra Venstres og de Konservatives Side. Hvilken Besked, hvilken Klarhed fik vi saa af det ærede Medlem? Vi fik en lang, vag, utydelig Tale, der kan resumeres i, at der under Ministeriet Zahle et Par Gange var sket noget, som det ærede Medlem ikke syntes rigtig om. Den Maade, hvorpaa Minister H. P. Hanssen blev udnævnt, behagede ikke det ærede Medlem; om selve Udnævnelsen, om selve Personlighedens Kvalifikation, saglige og politiske Stilling, sagde han intet. Dernæst havde den afgaaede Statsminister ved en vis Lejlighed holdt en Tale, som det ærede Medlem ikke syntes var saa heldig, men, ganske vist, nogen Tid efter holdt han her i Tinget en Tale, som netop sagde det, det ærede Medlem vilde mene skulde siges ved den Lejlighed. Ja, det var egentlig det hele, det var ogsaa til syvende og sidst det, som det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) slog paa, og det er egentlig den eneste Bebrejdelse, de har mod det afgaaede

Ministerium: det har været for køligt til den sønderjydske Sag. Det ærede 6te Medlem for Maribo Amt brugte Udtrykket „isnende Kulde“.

Det er altsaa et Temperaturspørgsmaal, et Spørgsmaal om Varmegrad, vi skal gaa til Valg paa. Valget skal afgøre, om der har været den fornødne Varme hos de paagældende. Nu har jeg i mit Liv lagt Mærke til, at det ikke altid er de Mænd og Kvinder, der giver deres indre Varme det stærkeste, det mest synlige eller hørlige Udtryk, hos hvem Varmen er stærkest. Ja, der er netop Mænd, for hvem visse Følelser, visse Ideer, er saa hellige og dyrebare, at de, naar de skal omtale dem, ligesom betvinger sig selv, søger i højeste Grad at beherske sig selv. Der er Mænd og Kvinder her i Landet, for hvem Kærligheden til Folk og Fædreland er saa høj, at de ikke raaber dermed hver Dag paa Gader og Stræder. Der er Mænd, for hvem de religiøse Følelser er saa hellige, at de ikke gaar ud paa Gader og Stræder og raaber dermed. Det er dog vist ret enestaaende i et Lands politiske Liv, at man vil gaa til Valg paa, om en Regering har vist tilstrækkelig Varme i sine Følelser. Det er ikke altid det mandigste, forekommer det mig, at man ikke kan lade være at give sine Følelser Luft, uden at der bliver Graad i Stemmen og Taarer i Øjnene. Jeg tror ikke, det er nødvendigt.

Men det synes altsaa, at de ærede Talere appellerer til visse Stemninger ude blandt Vælgerne, der kun tror paa den fornødne Varmegrad, naar ogsaa disse ydre Attributter er til Stede. Jeg lyttede for-gæves, baade i det ærede Medlem fra Ringkøbings Tale og i den Tale, som det ærede 7de Medlem for Randers Amt (Harboe) holdt, efter et klart Ord om, hvad der er deres Program i det sønderjydske Spørgsmaal, og hvad det er, Valget skal afgøre den 22. April. Jeg fik intet at vide derom. Vi hørte fra det ærede Medlem fra Ringkøbing nogle almindelige Talemaader om, at de Danskes Kaar i 2den Zone ikke bliver gode, at vi ikke kan slaa os til Ro med det, jeg havde sagt om Folkens Forbund, men det var jo i en anden Sammenhæng. Det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde, at efter hans Mening